

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński

w sprawie B. C.

skazanego z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 2021 r.

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2021 r., sygn. akt IV KO

124/21, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku skazanego B. C. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 stycznia 2004 r., sygn. II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 listopada 2002 r., sygn. V K (...), którym wnioskodawca został skazany na karę dożywotniego pozbawienia wolności za popełnienie czynu z art. 148 § 1 k.k. i in., wobec jego oczywistej bezzasadności.

Sąd Najwyższy podkreślił, iż podstawą podjęcia decyzji o odmowie przyjęcia wniosku skazanego był fakt, iż wskazane we wniosku okoliczności, nawet hipotetycznie nie mogły stanowić podstawy z art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k.

(wnioskodawca zakwestionował ocenę materiału dowodowego oraz skrytykował procedowanie organów wymiaru sprawiedliwości).

Także we wniesionym zażaleniu, B. C. poddał krytyce organy wymiaru sprawiedliwości, zakwestionował dokonane w jego sprawie ustalenia, stwierdzając, że jest niewinny oraz wniósł o przyznanie mu obrońcy z urzędu i wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego B. C. nie jest zasadne.

Zgodnie z brzmieniem art. 545 § 3 k.p.k., sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeśli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Wbrew stanowisku przedstawionemu przez B. C. w zażaleniu, jego wniosek o wznowienie podlegał wstępnej kontroli w kierunku oceny, czy podniesione w nim argumenty odpowiadają ustawowym podstawom wznowienia, tj. z art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. czy art. 542 § 3 k.p.k. Oczywista bezzasadność wniosku może wynikać albo z faktu, że podniesione w nim podstawy nie są przewidziane w ustawie, albo wnioskodawca nie wskazał żadnych rzeczowych podstaw wznowienia. Obie sytuacje skutkują odmową przyjęcia takiego wniosku bez wzywania do usunięcia braków formalnych, w tym także sporządzenia wniosku przez obrońcę.

Wniosek B. C. nie spełniał wskazanych kryteriów, ponieważ nie tylko nie zawierał argumentacji, która pozwoliłaby powiązać jego treść z podstawami wznowieniowymi z art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k., ale ograniczył się do zakwestionowania dokonanej przez orzekające w sprawie Sądy oceny materiału dowodowego (zeznań świadków K. L. i G. S.) i krytyki procedowania organów wymiaru sprawiedliwości. Jak zasadnie zauważył Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu „subiektywne przekonanie skazanego o niesprawiedliwości

wydanych w jego sprawie orzeczeń w żadnym wypadku nie mogło być uznane za okoliczność o charakterze propter nova.” Zażalenie w istocie nie zawiera żadnych zarzutów godzących w faktyczne i prawne podstawy zaskarżonego orzeczenia, co przesądziło o nietrafności wniesionego środka odwoławczego i uczyniło kolejny wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu bezprzedmiotowym.

Na koniec należy zauważyć, że podstawy wniosku o wznowienie postępowania nie mogą stanowić sugestie skarżącego, iż w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa („prokurator zastraszając dwoje młodych ludzi postawił na pomówienie”). Przepis art. 541 § 1 k.p.k. stanowi, że czyn, którym mowa w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie nie może zapaść z przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 – 11 lub w art. 22 k.p.k. Wnioskodawca nie wskazał jednak na żaden wyrok skazujący za przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem w jego sprawie ani na przeszkodę blokującą możliwość wydania takiego orzeczenia.